

indledt en undersøgelse af. Det forudsættes, at Justitsministeriet som hidtil vil efterkomme ombudsmandens henstilling om fri proces, medmindre meget vægtige grunde taler imod. Se pkt. 2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 24

§ 24 svarer med nogle redaktionelle ændringer til den gældende lovs § 10, stk. 1, og instruksens § 11.

Til § 25

Bestemmelsen er ny.

Ifølge bestemmelsen kan ombudsmanden påstå retssager afvist, der anlægges i den borgerlige retsplejes former mod ham.

Det ønskes dermed understreget, at retssager, der anlægges enten af borgere eller af myndigheder eller personer i den offentlige forvaltning mod ombudsmanden med henblik på at få underkendt udtalelser, ombudsmanden har afgivet som led i sit hverv, som hovedregel bør afvises. Det samme gælder retssager, der anlægges med henblik på at få pålagt ombudsmanden at iværksætte en undersøgelse.

Ved brugen af ordet »kan« understreges, at domstolene ikke er forpligtet til at følge en afvisningspåstand fra ombudsmanden.

Se nærmere under pkt. 2 d i de almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 22.

Til § 26

§ 26 svarer med nogle redaktionelle ændringer til den gældende lovs § 15.

Lovforslaget opretholder den bestående ordning, hvorefter ombudsmanden selv træffer afgørelse om det tildelte budget, om ansættelse og afskedigelse af personale samt om embedets organisation. Se betænkningen side 132.

Til § 27

Lovforslagets § 27 afløser § 16, stk. 1, i den gældende instruks. Adgangen til delegation er dog bredere end efter instruksens, som begrænser delegationsadgangen til situationer, hvor ombudsmanden er midlertidigt ude af stand til at varetage sit hverv.

I overensstemmelse med princippet i § 26 er det overladt til ombudsmanden selv at bestemme omfanget af delegation og de nærmere vilkår herfor. Delegationsadgangen gælder såvel sageres forberedelse som afgivelse af endelig udtalelse samt udøvelse af beføjelserne efter § 26.

Til § 28

Tavshedspligtsbestemmelsen i lovforslagets § 28 svarer til den gældende lovs § 8 (om ombudsmandens tavshedspligt) og § 14 i instruksens (om både ombudsmandens og personalets tavshedspligt).

Såvel ombudsmanden som det ansatte personale er omfattet af de almindelige tavshedspligtsregler i den borgerlige straffelov.

Lovforslagets § 28 tilsigter ingen ændringer i indholdet af tavshedspligten i forhold til det, der følger af straffelovens tavshedspligtsregler.

Til § 29

Stk. 1, der omhandler ombudsmandens specielle habilitet, svarer til instruksens § 16, stk. 2. Det er anset for naturligt, at bestemmelsen om habilitet optages i selve loven.

Ombudsmanden har i praksis ved opfyldelsen af sin underretningspligt taget udgangspunkt i princippet i forvaltningslovens § 3, stk. 1, om speciel inhabilitet.

Anses ombudsmanden for specielt inhabil, betragtes også det ansatte personale som afskåret fra at beskæftige sig med den pågældende sag. Denne praksis forventes opretholdt.

Stk. 2 svarer til § 12, stk. 2, i den gældende lov.